

ע"פ 5646/15 - סאמח תיהאווי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 5646/15

לפני: כבוד השופט ס' ג'ובראן
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט מ' מזוז

המערער: סאמח תיהאווי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על גזר הדין של בית המשפט המחוזי בחיפה מיום
15.7.2015 בת"פ 26713-04-14 (על ידי כב' השופט
ד' פיש)

תאריך הישיבה: י' בשבט התשע"ו (20.1.2016)

בשם המערער: עו"ד ששון בר-עוז; עו"ד אלעד אלימלך

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ

בשם שרות המבחן למבוגרים: גב' ברכה וייס

פסק-דין

עמוד 1

1. ערעור על גזר דינו מיום 15.7.2015 של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ד' פיש) בת"פ 26713-04-14.

2. המערער ונאשם נוסף, ויסאם בדראן (להלן: ויסאם), הואשמו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, שייחס לשניהם עבירה של החזקת נשק בצוותא חדא לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא) וסעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לענין העונש.

לפי עובדות כתב האישום, ביום 5.3.2014 החזיקו המערער וויסאם ברכב בו שהו אקדח מסוג S&W, טעון במחסנית ובה 5 כדורים, שהוטמנו תחת שטיח שהיה מונח לרגליו של ויסאם. ביום 1.4.2015 הורשעו המערער וויסאם בהתאם להודאותיהם בעובדות המיוחסות להם בכתב האישום המפורט לעיל.

להשלמת התמונה יצוין כי תיק זה נשמע במאוחד יחד עם ת"פ 12255-11-14 במסגרתו הורשע ויסאם, לבדו, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, אי השארת פרטים, הפרת הוראה חוקית, היזק בזדון וחציית צומת ברמזור אדום.

3. ביום 15.7.2015 נגזר דינם של המערער וויסאם בגין הרשעתם בעבירת הנשק כאמור, והושתו על כל אחד מהם 15 חודשי מאסר בפועל, בניכוי תקופת מעצרו; 9 חודשי מאסר על תנאי לבל יורשע במשך 3 שנים מיום שחרורו בעבירות נשק; וקנס בסך 5,000 ש"ח.

בית המשפט עמד בגזר הדין על הפגיעה בערכים של שלום הציבור, שלמות הגוף ושלטון החוק. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, ציין בית המשפט כי החזקת אקדח ברכב טומנת בחובה מוטיב של תכנון מוקדם, וכי המערער נושא במלוא האחריות להימצאות הנשק ברכב. כמו כן, צוין כי הפסיקה עמדה על הצורך הקיים בהחמרת הענישה בעבירות נשק. בהתאם לכך נקבע שמתחם העונש ההולם הוא 9 חודשי מאסר בפועל עד 3 שנות מאסר בפועל. בבואו לגזור את עונשו של המערער התחשב בית המשפט בגילו הצעיר, בכך שקיים חיים נורמטיביים טרם ביצוע העבירה ובקיומו של עבר פלילי מוגבל בעניינו. יחד עם זאת, ציין בית המשפט כי התסקיר בעניינו של המערער שלילי, ולפיו המערער לא הפנים את הפסול שבמעשיו ולא הראה נכונות להתחיל בהליך שיקומי.

4. בכתב הערעור ובדיון לפנינו טען בא כוח המערער כי עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער חריג בחומרתו, הואיל ולהוציא הרשעה אחת בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, ניהל המערער אורח חיים נורמטיבי. כן נטען כי מאחר שהמערער וויסאם הורשעו בצוותא חדא, אין לייחס למערער את מלוא האחריות לביצוע העבירה. עוד נטען כי בית משפט קמא טעה משלא התחשב בכך שהמערער שהה בחלופת מעצר למעלה משנה. במסגרת הדיון, הוסיף וטען בא כוח המערער כי יש להתחשב בכך שבינתיים אשתו של המערער, אשר הייתה בהריון במהלך ההליכים, ילדה תינוקת הסובלת מבעיות רפואיות שונות.

מנגד, טען בא-כוח המדינה כי עונשו של המערער איננו סוטה ממדיניות הענישה וכי העונש הולם את הצורך

להילחם בתופעה החמורה של נשיאת כלי נשק, העלולה להוביל לביצוע עבירות חמורות. בהמשך לכך, נטען כי יש חשיבות להטלת עונש מאסר בפועל, בייחוד לגבי מי שהוא בעל עבר פלילי. כן נטען כי היות האקדח שנמצא טעון במחסנית מהווה נסיבה לחומרה, וכי יש לתת את הדעת על פוטנציאל הנזק נוכח נשיאת הנשק על רקע קיומו של סכסוך משפחתי. לבסוף, נטען כי המערער לא ניצל את התקופה בה עוכב עונשו (מאז 15.7.2015) לביצוע פעילות שיקומית ולא פנה לקבלת טיפול, וכי נסיבותיו האישיות של המערער לא מצדיקות הקלה בעונשו.

להשלמת התמונה יצוין כי מתסקיר משלים שנערך עובר לדיון עולה כי למערער יכולות תפקודיות תקינות והוא מגלה יציבות ואחריות לו ולמשפחתו. יחד עם זאת, עולה מהתסקיר כי הייתה למערער נטייה להצדיק את ביצוע העבירה, ואולם, בשיחה לקראת הדיון בערעור ביטא המערער חרטה על התנהלותו והדגיש כי הוא מבין את חומרת מעשיו. כמו כן, צוין כי במהלך ההמתנה לערעור נולדה למערער בת, הסובלת מבעיות רפואיות שונות, ככל הנראה על רקע גנטי. נוכח האמור המליץ שירות המבחן להתחשב באמור בשיקולי הערעור.

דיון והכרעה

5. כידוע, ערכאת הערעור לא תיטה להתערב בגזר דין של הערכאה הדיונית, אלא במקרים חריגים בהם נפלה בגזר הדין טעות מהותית ובולטת, או שעה שהעונש שנגזר על ידה חורג באופן מהותי מרמת הענישה המקובלת בנסיבות דומות (ע"פ 3060/15 אבו רגייג נ' מדינת ישראל (21.7.2015); ע"פ 3091/08 טרייגר נ' מדינת ישראל (29.1.2009); ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל (3.2.2014)). איני סבור כי המקרה דנן נופל בגדר המקרים החריגים המצדיקים התערבות ערכאת הערעור.

6. החזקת נשק שלא כדין היא עבירה חמורה המאיימת על שלום הציבור ובטחונו ומגלמת בתוכה פוטנציאל לגרימת נזק קטלני. על כן, היא מחייבת ענישה אשר תרתיע את היחיד והרבים.

"יש ליתן משקל בכל מקרה לסיכון הגלום בכך שנשק בעל פוטנציאל קטילה מוחזק מבלי שיש עליו ועל בעליו פיקוח מוסדר של הרשויות, כאשר המחזיק נתון תמיד לסיכון שיתפתה לעשות שימוש בנשק, ולו ברגעי לחץ ופחד" (ע"פ 3300/06 אבו סנינה נ' מדינת ישראל (15.08.2006)).

הדברים האמורים נכונים במשנה-תוקף מקום שהנשק מוחזק על רקע סכסוך פעיל - כפי טענת המערער בענייננו - וזאת גם אם הוא מוחזק לשם הגנה עצמית.

"החזקה של כלי נשק על ידי מי שאינו מורשה בכך יש בה פוטנציאל להוביל להסלמה חמורה ולתוצאות קשות של כל אירוע בו יהיה מעורב אותו נושא נשק, וזאת אף מקום שהנשק מוחזק אך למטרות 'הגנה עצמית בלבד'" (רע"פ 5921/08 רג'בי נ' מדינת ישראל (6.5.2009)).

7. נוכח האמור לעיל, אין בידי לקבל את הטענה לפיה העונש שהוטל על המערער חמור מהמקובל. המערער הודה בהחזקת נשק הטעון במחסנית על רקע סכסוך משפחות. הסיכון הגלום בהחזקת נשק בנסיבות אלה גלוי לעין.

הוא עלול להוביל לפגיעה בגוף ובנפש. העובדה שמטרת החזקת הנשק הייתה, לטענת המערער, לשם הגנה עצמית, אין בה כדי להפחית מהחומרה; אדרבא, מדובר במצב העלול להתדרדר להסלמה אלימה ולירי ופגיעה הן במעורבים בסכסוך והן בעוברי אורח בלתי מעורבים.

8. אין ממש גם בטענת המערער, לפיה אין לייחס לו את מלוא האחריות לעבירה הואיל והורשע בהחזקת נשק יחד עם ויסאם. המשמעות של ביצוע עבירה בצוותא היא כי כל אחד מהמעורבים נושא באחריות מלאה לביצוע העבירה ולתוצאותיה, ולא כי הם חולקים בסך האחריות. כמצוין לעיל, בגין הביצוע בצוותא של עבירה זו הוטלו על ויסאם אותם העונשים שנגזרו על המערער.

9. בית המשפט קמא בחן ונתן משקל גם לנסיבותיו האישיות של המערער, ולא מצאתי כי נפל פגם בשיקולים אשר שקל בית המשפט בבואו לגזור את העונש. בית המשפט ציין מחד גיסא, את גילו הצעיר של המערער, ואת עברו הפלילי המוגבל, וכן את העובדה שהוא ניהל חיים נורמטיביים טרם ביצוע העבירה; ומנגד, את העובדה שהתסקיר בעניינו של המערער היה שלילי במהותו ולא הצביע על הפנמת הפסול במעשיו והסיכון הרב הטמון בהם. כמו כן ציין בית המשפט שהמערער לא הראה נכונות להתחיל בהליך שיקומי. אכן, התסקיר המשלים מצביע, כמפורט לעיל, על מגמה חיובית מסוימת בהתייחסות המערער למעשיו, אך אין בכך, כמו גם בהולדת בתו, כדי להטות את הכף.

10. אשר על כן, החלטנו לדחות את הערעור.

המערער יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל ביום 1.3.2016 עד השעה 10:00 בימ"ר קישון או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתן היום, ה' באדר א' התשע"ו (14.2.2016).

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט

שׁוֹפֵט